

Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Πανολεθρία, Περικλή, καταστροφή μεγάλη. .
'στό Αἴγιον ἀρχίστανε κουνήματα κκι πάλι.
Π.—Μή ὁ Λεβίδης 'πήγ' ἐκεῖ;
Φ.— Βρέ ποῖος Λεβίδης χάχα;
ἐκεῖνος κάνει τάχατε κουνήματα μονάχα;
Ἵπάρχει κ' ἕνας Σαββαῖθ 'στόν ἀπειρον αἰθέρα,
ποῦ τοῦ κκνίζει κἀποτε νά βλέπη κκι' ἐδῶ πέρα,
κκι' ὅταν κυττάζη, Περικλή, ἀλλοίμονο 'στή φύσι...
ἀκίνητη 'στή θέσι της μιά πέτρα δέν ὁ' ἀφήση.
Καί εἶναι κάμποσος καιρός, βρέ Περικλή κενέρη,
ποῦ ὅλο πρὸς τὸν τόπο μας τοῦ ἔρχεται νά στρέψη,
καί κάθε τόσο ἔχομε κουνήματα μεγάλη
καί 'στά καλὰ κκθούμενα πρῶς χάρισμα κκβάλλα,
καί πέφτουν ταβανόζυλα, κοτράνια, κεραιδίδια,
καί κάθε δρόμος ἔξασμα γεμίζει κουβαλίδια,
καί γίνεται ἀνάστασις κκι χολασμός κυρίου,
ποῦ λές πῶς εἶναι, Περικλή, ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου.
Αὐτὴν τὴν διασκέδασι δει τὴν καταλαμβάνω,
τολμῶ δέ μῖαν δέησι 'στόν Σαββαῖθ νά κάνω,
νά στρέψη κἀποτε κκι' ἄλλου κκι' ὄχι 'στὴν γῆν μας μόνον,
ἀφοῦ ὑπάρχει κκι' ἄλλη γῆ καί πλασις πρὸ αἰώνων.
Τί νά σοῦ πῶ, βρέ Περικλή...σοῦ ἔρχεται νά φριζήσῃ...
συμβαίνουν σοβκρότητα ὑπὸ τὴν γῆν ἐκρήσεις.
Π.—Τε ζέρω, βρέ...
Φ.— Νά ξεραθῆς...ἐσύ, βρέ, εἶσι χοῖρος,
καί ἄλλοτε σ' ὠμίλησα πολλὰ περὶ κρατήρος,
μὰ μένει πάντοτε σδυστὸ τοῦ νοῦ σου τὸ κκντύλι...
ἐκεῖνος ὁ φλοιός της γῆς...ἡ τετηκυῖα ὕλη...
αὐτὸς ὁ δεῦτερος φλοιός...ἡ καιομένη λάβα...
Π.—'Αληθινὰ τί γίνεται, μωρέ, γιὰ τὴν Μασσάβα;
Φ.—Βρέ ποῖα Μασσάβα, μασκαρά;... δέν βλέπεις τόσον σά-
μὰ κάθεσαι κκι μ' ἐρωτῆς νά μάθης ἄλλ' ἀντ' ἄλλων; [λον,
'Εκεῖνος ὁ φλοιός της γῆς...οἱ συμπαγεῖς της ὄγκοι...
οἱ φοβεροὶ κκι' ὑπόγειοι τῶν Ἡρακιστείων βόγχοι...
αὐτὰ τὰ φλέγοντα ρευστά...τὸ πλῆθος τῶν σπινθήρων...
ἡ Αἴτνα...ὁ Βεζούβιος...τὰ ὄρη τῶν κρατήρων...
κκνεῖς δέν ξέρει τί νά 'πῆ καί τί νά ὑποθέσῃ...
Π.—Σπουδαῖον ξυλοφόρτωμα 'στή ράχη σου θά πέση.
Φ.—'Εκεῖνος ὁ φλοιός της γῆς... δέν μ' ἐννοεῖ κκνέννας.
Π.—Γιατί μέ φράσεις ὀμιλεῖς, μωρέ, συγκεκομμένας;
Γιατί, μωρέ, ὑποστιγμαῖς μοῦ βάζεις κάθε τόσο
καί οὕτω πως δέν εἰμπορῶ τὰς σκέψεις σου νά νοιώσω;
Φ.—Δέν ἐμβατεύεις, Περικλή, καθόλου 'στὴν οὐσίαν...
ἐγκρύπτουν αἱ ὑποστιγμαῖ μεγάλην σημασίαν.
Εἶδες κκμπόσους συγγραφεῖς, βρέ Περικλή χαμένε,
ποῦ θέλουν νά εἰποῦν πολλὰ κκι τίποτα δέν λένε

κκι μόνον μέ ὑποστιγμαῖς γεμίζουν τὴν σελίδα;
Π.—Πολλὰς φορὰς, βρέ Φασουλῆ, τέτοια βιβλία εἶδα.
Φ.—Λοιπὸν εἰς ταύτας τὰς στιγμάς, ὀλίγο ἂν γυρέψης,
ἐγκρύπτεται ἡ σοβκρὰ τοῦ συγγραφέως σκέψις
καί ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ ἐμδριθούς κκλάμου...
κκι' ἐγὼ μιλῶ μ' ὑποστιγμαῖς σάν εἶμι στὰ κκλῆ μου,
γιατί μέ τούταις μοναχά, καθὼς κκτλαμβάνεις,
ἡ λές πολλὰ ἡ τίποτα κκι τὸν σπουδαῖο κκνεῖς.
Φιλοσοφία στὰς στιγμάς ἐγκρύπτεται μεγάλη,
ἀλλὰ ποῦ πέρνει ἀπ' αὐτὰ τὸ κκούβιο σου κεφάλι;
Π.—Μ' ἐλύσσαζες μέ της στιγμάς, μωρέ Ἰσκαριώτη.
Φ.—'Εκεῖνος ὁ φλοιός της γῆς...ἐδῶ τελεία πρώτη...
αὐτὸς ὁ δεῦτερος φλοιός...ὑποστιγμαῖ δευτέρη...
ἡ μάζα ἡ διάπυρος...
Π.— Βρέ στάσου ἐδῶ πέρα.
Φ.—'Η μάζα ἡ διάπυρος...τρίτη στιγμή...
Π.— Βρέ πάψε...
Φ.—Αὐτὰ τὰ φλέγοντα ρευστά...στιγμὴν τετάρτην γράψε.
'Η καταχθόνιος βοή...ἐδῶ τελείεις δεκα...
οἱ ὄγκ' οἱ συμπηγνόμενοι...στιγμαῖς δεκάζη...
Π.— Στέκα.
Φ.—'Η Αἴτνα...ὁ Βεζούβιος...ἀμέτρηταις κοκκίδες...
μπάμ...μποῦμ...σεισμός 'στό Αἴγιον...μοῦ ἔστριψεν ἡ βίδες...
πανολεθρία, Περικλή, σεισμοί, δονήσεις κρότοι...
Π.—'Εκεῖνος ὁ φλοιός της γῆς...λαβὴ μῖα φάπα πρώτη...
αὐτὸς ὁ δεῦτερος φλοιός...μῖα χαστουκῖα δευτέρη...
ἡ μάζα ἡ διάπυρος...μῖα τρίτη κκλλιτέρη...
ἡ καταχθόνιος βοή...ἐν τέταρτον χαστουκῖ...
οἱ ὄγκ' οἱ συμπηγνόμενοι...ὄκτώ μέ τὸ κκτσουκῖ...
ἡ Αἴτνα...ὁ Βεζούβιος...ἀμέτρητο στηλιάρι...
κκι πήγαινε 'στό διάβολο μέ της στιγμάς, κκλιάρη

Σημαντικὰ πολιτικὰ.

Ἴδὲ κκι ἄλλο γεγονός πολὺ σημαντικόν,
ποῖος θά εἶναι Ἵπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν.
Καί γίνεται συζήτησις 'στοὺς κύκλους τοὺς μεγάλους
καί Ἵπουργοὺς χειροτονοῦν καί τούτους κκι τοὺς ἄλλους,
καί τώρα λέγεται αὐτὸς κκι ὕστερα ἐκεῖνος
καί τῶν μελλόντων Ἵπουργῶν ἀνησυχεῖ τὸ σηῖνος.

Συνέρονται εἰς σύσκεψιν οἱ ὄμιλοι τῶν φίλων
κκι αὐτοὶ κκι ἐκεῖνοι κκρτεροῦν της ἐκλογῆς τὸ μῆλον,
ὁ δέ κκλεινός Πρωθυπουργός μέ μῆλον εἰς τὰς χεῖρας
διέρχεται φιλομειδῆς ἐμπρὸς εἰς τοὺς μνηστῆρας,
καθὼς καί ὁ Θεόφιλος ἐμπρὸς 'στὴν Θεοδώρα,
μὰ πουθενὰ τὸ μῆλό του δέν ἔδωσε ὡς τώρα.

Ἴδὲ κκι ἄλλο γεγονός πολὺ σημαντικόν,
ποῖος θά εἶναι Ἵπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν.
'Ανοίγεται λαβύρινθος συλλογισμῶν ποικίλων
καί φράκα παραγγέλονται χυμενα 'στό κκαλοῦπι,
ἀλλ' ὁ Τρικούπης ὁ σοφός της ἐκλογῆς τὸ μῆλον
θά τὸ προσφέρῃ, φαίνεται, 'στὸν κύριον Τρικούπη.